

مقایسه اثر شادکامی بر سلامت عمومی سالمندان ساکن در منزل و خانه سالمندان

سمیه بلقن آبادی (ارائه دهنده مقاله) ۱، نسیمه بلقن آبادی ۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد بهداشت حرفه ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد مامایی، دانشکده مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ایران

زمینه و هدف:

با توجه به رشد سریع جمعیت سالمندان در قرن ۲۱ به ویژه در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران، توجه به برآورد کردن نیازهای جسمانی و روانی سالمندان ضروری می باشد. تحقیق حاضر با هدف مقایسه سطح شادکامی، سلامت عمومی و اثر این دو فاکتور بر هم در میان سالمندان ساکن در منزل و خانه سالمندان می باشد.

مواد و روش ها:

در این مطالعه توصیفی تحلیلی بر اساس نمونه گیری تصادفی ساده تعداد ۱۲۰ نفر از سالمندان ۶۰ سال به بالای ساکن در خانه سالمندان و ساکن در منزل شخصی در شهر مشهد انتخاب گردیدند. در این مطالعه از پرسشنامه سلامت عمومی (نشانه ها و شکایات جسمانی، اضطراب و بی خوابی، نارسایی عملکرد اجتماعی و افسردگی) برای بررسی سطح سلامت عمومی و پرسشنامه شادکامی آکسفورد استفاده گردید و پس از ورود داده ها به نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ با آزمون t مستقل و آزمون پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها:

یافته های پژوهش نشان داد که بین سالمندان ساکن خانه سالمندان و سالمندان ساکن در منزل شخصی از لحاظ سلامت عمومی تفاوت معنی داری وجود دارد ($p < 0.0001$) و همچنین میزان سطح شادکامی سالمندان ساکن در منزل به طور معنی داری بیشتر از سالمندان ساکن در خانه سالمندان است ($p = 0.0021$). بین سطح سلامت عمومی و شادکامی در دو گروه رابطه معنی دار یافت گردید ($p < 0.0001$).

نتیجه گیری:

نتایج پژوهش نشان داد که زندگی با سایر اعضای خانواده بر سلامت جسمانی و روانی سالمندان تأثیر مثبت دارد و افرادی که در خانه سالمندان می باشند از سطح سلامت عمومی پایین تری برخوردارند که باعث عدم رضایت از زندگی و عدم شادکامی و افزایش مشکلات روحی و روانی در این سالمندان شده است.

واژه های کلیدی:

شادکامی، سلامت عمومی، سالمندان، خانه سالمندان